

*Grażyna Nowicka
Jolanta Karcz*

WPLYW METODY TOMATISA NA FUNKCJONOWANIE DZIECKA

Dziewczynka (8 lat) została zgłoszona na terapię z powodu nieharmonijnego rozwoju, którego objawami były: zaburzenia mowy, niedojrzałość emocjonalna, deficyty czucia, problemy szkolne.

Informacje na temat stanu zdrowia i funkcjonowania dziecka pochodziły z wywiadu przeprowadzonego z matką i z analizy dostarczonej dokumentacji (opinia psychologiczna i opinia terapeuty po terapii SI).

Uzyskane informacje oraz wynik badania uwagi słuchowej pozwoliły określić potencjał dziecka oraz dobrać odpowiedni program terapeutyczny.

Program terapii składał się z trzech sesji, po dwadzieścia godzin każda, stanowiących zintegrowaną całość.

Podczas kolejnych sesji oddzielonych od siebie przerwami (4 -6 tyg.) zastosowano:

- program 1 (stymulacja we wszystkich pasmach częstotliwości – fragmenty terapii mające działanie terapeutyczne dla ciała oraz układu wegetatywnego),
- program 2 (stymulacja ukierunkowana na pobudzenie regulacji przedsionkowej),
- program 3 (pobudzenie regulacji przedsionkowej połączone ze stymulacją przez filtrowanie).

Jednorazowe spotkanie z terapeutą trwało dwie godziny. W tym czasie dziewczynka słuchała muzyki przez odpowiednie słuchawki i zajmowała się tym, co sprawiało jej przyjemność (malowała, rysowała, wycinała, nawlekała koraliki, lepiła z gliny, masy solnej i plasteliny oraz budowała z klocków). Korzystała z gier planszowych, gier logicznych, układanek, loteryjek i puzzli, rozwiązywała łamigłówki. Zajęcia miały na

celu nie tylko zagospodarowanie czasu ale także wspomagały indywidualny rozwój dziecka poprzez pobudzanie do kreatywności, spontaniczności i samodzielności. Ćwiczyły pamięć, spostrzeganie, uwagę, refleks oraz uczyły logicznego myślenia. Praca z dziewczynką była dokumentowana za pomocą specjalnego arkusza, obserwacji podlegało zachowanie, sposób pracy, zabawy i wszelkie reakcje podczas słuchania muzyki.

Po każdej sesji rodzice dziecka informowali terapeutów o zmianach w zachowaniu i funkcjonowaniu dziewczynki jakie następowały po terapii.

Zmiany po I sesji (relacja mamy):

„M. zaczęła komunikować się „własnymi słowami”, zdaje relacje z wydarzeń w szkole, z własnej woli udziela informacji i chętnie odpowiada na pytania, jest bardziej otwarta w rozmowie, pojawiło się zainteresowanie kolorowankami, koloruje chętnie i starannie. Mniej starannie odrabia pisemne prace domowe. Szybciej zapamiętuje, łatwiej przychodzi jej nauka gry na pianinie. W domu chętnie i dużo czyta. ”

Zmiany po II sesji (relacja mamy):

„M. wchodzi w dialog, pyta, słucha odpowiedzi, inicjuje rozmowę, w artykulacji pojawiła się dźwięczność (sama świadomie się koryguje), szybciej dostosowuje się do nowych sytuacji i zachodzących zmian, ustąpił „ośli upór”, jest stonowana i uważniejsza, bardzo dużo czyta, zdecydowanie lepiej czyta zapis nutowy, jest wytrwalsza w ćwiczeniach na pianinie. Jest radośniejsza.

Dziecko jest wrażliwsze, odbiera więcej bodźców z otoczenia, lepiej rozumie sytuacje, ma jeszcze kłopot z przewidywaniem i planowaniem. Dużo spokojniej wykonuje wszelkie czynności, ustąpiła wcześniejsza nerwowość, w grupie rówieśników przez cały czas utrzymuje się potrzeba „bycia pierwszą” i związane z tym napięcie. Utrzymuje się obgryzanie paznokci.

Zmiany po III sesji (relacja mamy):

„M. wyraźnie poprawiła się postawa ciała, wyprostowała się. Rzadziej obgryza paznokcie, zamiast krzyku czasem płacze, ale nie zamyka się z kłopotami. Szuka pomocy. Gotowa do rozmowy i rozwiązywania nieporozumień, rzadziej narzuca swoje pomysły. M. wyraźnie zmieniła menu, próbuje nowych potraw i smaków, po sugestii wychowawcy zrezygnowała nawet ze słodyczy.”

Na tak korzystny wynik terapii miało wpływ także duże zaangażowanie mamy dziewczynki (wnikliwa obserwacja dziecka, rozmowy z nauczycielami w szkole, stosowanie się do zaleceń), oraz indywidualna praca z terapeutą, który zawsze służył pomocą, uczył, brał udział w zabawie, mobilizował do różnych aktywności.

W/w korzyści zaszły już po kolejnych sesjach, system nerwowy potrzebuje czasu na zintegrowanie i przetworzenie tego czego się nauczył podczas treningu słuchowego, należy oczekiwać kolejnych zmian i utrwalenia pozytywnych rezultatów terapii.